

Т. Г. Андрусяк

Левицький Макс

ЛЕВИЦЬКИЙ Макс (? – 1939) – правознавець, громадський діяч. Здобув ступ. д-ра права у Львів. університеті. Під час навч. разом із К. Левицьким, С. Федаком, М. Шухевичем, Я. Кулачковським та ін. під керівництвом О. Огоновського створив першу громад. організацію правознавців – «Кружок правників», який, зокрема, розпочав працю над виробленням укр. правн. термінології, запровадженням української мови у судовій сфері. Після того, як укр. війська наприкінці листопада 1918 залишили Львів і польс. окупаційна влада почала масово переслідувати українців, що супроводжувалося числен. політ. процесами, Л. очолив «Колегію укр. оборонців», створену при Укр. горожан. комітеті для правового захисту інтернов. і заарешт. українців у судах Польщі. Від 1921 викладав в Укр. (таєм.) університеті у Львові, за що наприкінці 1924 зазнав переслідувань з боку поліції. 1923 обраний 1-м заступник голови Союзу укр. адвокатів, 1924 – чл. виконкому Укр. нар. труд. партії. У міжвоєн. період активно виступав захисником на політ. процесах.

Покликання на статтю:

Левицький Макс / Т. Г. Андрусяк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53785>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).